

Journalisten



Privat foto

Anne Aasheim startet som journalist tidlig på 1980-tallet. Tiåret ble viktig både privat og karrieremessig.

«Det var på 80-tallet jeg festa, og så var jeg ferdig med det. Den kule danse-musikken kom, det ble lørdagsåpne pol, hele kafékulturen kom inn for full styrke. Plutselig var det ikke bare torsdag det var langdag. En liberalisering av samfunnet, av alt egentlig.»

«Det ble også ukontroversielt å være homo. Venner og familie, alle skifta holdning, fra relativt sett masse fordommer på slutten av 70-tallet.

Det var toleransens tiår på alle måter. Også med HIV og AIDS-saken ble toleransen for lesbiske opprettholdt. Men mange homofile menn opplevde nok et tilbakeslag.»

De teknologiske endringene påvirket folks hverdag. For mediebedriftene startet en endringsprosess som har fortsatt opp til i dag.

«CD'en, walkmanen, overgangen fra sjekkhefte til bankkort, produksjonsendringa på mange arbeidsplasser – jeg vil nok si at det på mange måter var en større revolusjon da enn i dag. 80-tallet var starten på teknologiskiftet i mediebransjen. Nærradioene, selvfølgelig, men også at skrivemaskinen ble skiftet ut med datamaskinen – eller EDB.»

Det journalistiske produktet har endret seg, og journalistens høye status har blitt utfordret gjennom ny teknologi som gir alle muligheten til å ytre seg.

«Norsk journalistikk er bedre i dag, fordi den er mer kunnskapsbasert. 80-talls-journalistikken var mer registrerende og nøytral i sin form. I dag jager vi om å ha de beste analysene og kommentarene. Det er en veldig bra ting, for å prøve å forstå samtida og framtida og fortida.»

«Men på 80-tallet hadde folk et veldig bra forhold til mediene. Det var ganske stor status knyttet til det å være journalist. Du var med i det gode selskap og det var et tøft og stolt yrke. Men i dag er det jo ikke det.»

På den utenrikspolitiske scenen er det enkelte hendelser som i særlig grad blir knyttet til 80-tallet, og som sier noe om tidsånden som preget slutten av tiåret.

«Berlinmurens fall tror jeg alltid kommer til å framstå som noe helt spesielt. Fordi det symboliserer sprengkraften i menneskene og demokratiet. 80-tallet var preget av åpenhet og liberalisering på alle mulige områder, og hele Europa ble smitta av denne åpenhetskulturen. Demokratiet hadde ganske bra vekstvilkår på 80-tallet, og dette henger jo sammen med alle andre utviklingstrekk i samfunnet.»

Den typiske 80-tallsgjenstanden finner vi imidlertid ikke innen det journalistiske feltet.

«For meg så er skulderputer 80-tallet. Jeg husker hvordan jeg gleda meg til at Dynastiet skulle starte, det var Krystle som innførte skulderputene, egentlig. Jeg har bestandig gått i rødt, så det er mange som forbinder meg med det. Jeg synes vel pastell bør få hvile, sånn generelt, men jeg får ikke noe gjennomslag der, føler jeg.»

ANNE AASHEIM

Født: 1962 i Porsgrunn

THE JOURNALIST

Anne Aasheim started her journalistic career in the 1980s. She remembers the eighties as the decade when homosexuality became acceptable. It was also a decade for the emergence of café society, cool dance music, shoulder pads and Saturday opening of the strict Norwegian wine monopoly branches.

During the 80s, the public held journalists in much higher esteem, according to Aasheim. Being a journalist gave you social standing. This has changed today, when technology has opened various media channels for all to voice their opinions.

Aasheim remembers the fall of the Berlin wall as a defining moment of the 1980s. The force of the collective human effort that made it possible represented a liberal wave that affected all of Europe and gave new momentum to democratic change around the world.